

чането не се ограничава. Голема част от новите български махали съдържат и силно клонята къмъ гръцката община.¹⁾

Гръцки села около Сърът съдържат *Тополенъ*, *Зили*, *Тумба*, *Сарму-сакли*, *Довища*, *Патрикъ*, *Субашъ Къой*, *Везникъ* и *Соколъ*. Въ двъртъ послѣдни има и малко турци коняри. Населението на тия села се нарича *дарнаци*. Това съдържат останки от стара гръцка колония безъ българска примѣсть. Дарнацитъ, ако и да съ обиколени съ български села, незнайтъ дума българска и сношението между тѣхъ и околнитъ села съ много ограничени. Смѣсени бракове не ставатъ. Дарнацитъ съ прилежни земедѣлци, работятъ памукъ и иматъ добри лозя. Като се основава върху нѣкои мѣстни предания Верковичъ вѣрва, че дарнацитъ съ прѣселени отъ Тива.²⁾ Споредъ тѣлкуванietо на гръцки филолози името дарнаци произлиза отъ думата *δάρε*, която тия селяни употребяватъ вмѣсто *τώρα* (сега).³⁾

По западния брѣгъ на езеро Тахино съдържатъ гръцки села въ тѣнка ивица. Между тѣхъ по-важно място е паланката *Нигрита*, административенъ центъръ на малка нахия отъ Съръската Каза. Цѣлото население на Нигрита е гръцко. Обаче и тукъ има доста нови български и влашки прѣселенци, които се погръчили. Българскиятъ езикъ е запазенъ въ малко кѫщи и то между по-старото поколение. Около Нигрита гръци живѣятъ въ 19 села, отъ които 11 чисто гръцки съдържатъ близу до езерото, 6 смѣсени съ турци, стоятъ по високо въ полите на Бешикъ Дағъ, а двѣ, които се намиратъ на сѣверъ отъ паланката, иматъ и българи.

На сѣверъ отъ Сърът гръцизъмътъ се е опиталъ да си пробие путь въ градъ Демиръ Хисаръ или Валовища. Тукъ има 5—6 новозаселени гръцки семейства отъ Сърът, които заедно съ мѣстния епископъ и съ помощта на гръцкия училища се успѣли да въратъ гръцкия езикъ въ мѣстното по-богатично българско общество. Сега има около 30 кѫщи въ града съ двоезично население, което вече дома си служи съ гръцкия езикъ. Отварянето на българско училище въ днешното дѣсетолѣтие спрѣ погръчането въ крайнитъ български махали. Въ съсѣдната паланка Байракли Джумая има гръчески се власи и българи, но нѣма погръчени семейства.

Най-сѣверна гръцка колония въ този край е мелнишката. Въ градецъ Мелникъ още въ XIII. в. се заселили гръци отъ Пловдивъ.⁴⁾

¹⁾ *** Пѫтуванье по долинитъ на Струма, Места и Брѣгалница. Сб. М. X. 481—483, 506.

²⁾ Верковичъ, Топограф.-этнограф. очеркъ Македоніи, 11—12.

³⁾ Иречекъ, Кн. България, II. 90.

⁴⁾ Иречекъ. История, 344.